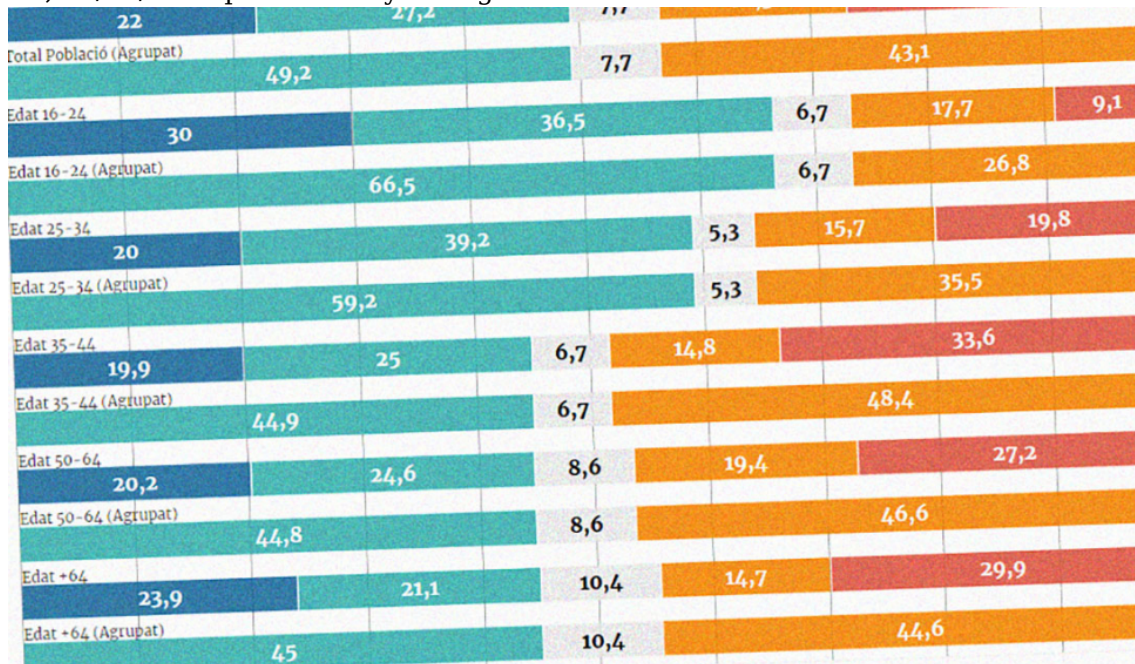

Els joves, a favor de la classe de Religió

Dc, 17/03/2021 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) Aquests dies de preinscripció a les escoles els pares es trobaran una creueta per escollir si volen que els seus fills facin religió. En principi, la majoria de catalans estan a favor d'una classe de Religió a les escoles. Una majoria ajustada si parlem d'una assignatura de cada confessió: el 49% a favor i el 43% en contra. I una majoria molt més àmplia per una assignatura de formació sobre les principals religions. Són dades del darrer [Baròmetre sobre religiositat](#) publicat per la direcció general d'Affers Religiosos de la Generalitat de Catalunya. Així, la idea que la religió ha d'estar fora de l'escola no té el suposat consens social que volen fer creure alguns sectors polítics, sindicals o pedagògics.

Però el Baròmetre ofereix dades molt més rellevant quan es va a buscar la segmentació de la resposta. En el cas d'una assignatura pròpia de cada religió, els joves entre 16 i 25 anys hi estan molt més a favor: un 65%, quinze punts més que la mitjana. Aquest suport es manté entre els 25 i 35 anys, però cau per sota de 50% a partir dels 35 anys, amb una lleugera majoria en contra de la classe de religió. (Els menors de 16 anys no estan inclosos en l'enquesta).

Així es pot veure en aquest gràfic sobre el suport a una classe de la pròpia religió. (Per cada franja d'edat es presenten les mateixes dades dues vegades, en el segon cas agrupades les respostes a favor i en contra).

Les dades mostren com a mesura que puja l'edat hi ha més oposició a la classe de religió. Es podria deduir que molts dels qui s'hi oposen van haver de fer una classe de religió obligatòria. Però des de [fa més 30 anys](#) la classe de religió és optativa. Una oferta obligatòria per a tots els centres educatius (encara que alguns no

l'ofereixen) i de lliure elecció per als alumnes. Es podria deduir que un dels motius pels quals els més joves aproven que hi ha hagi religió a l'escola és perquè aquests alumnes que ja han vist que la religió és una optativa i que els qui l'escullen lliurement la valoren positivament. O perquè com passa en alguns centres públics, no hi havia possibilitat de fer religió.

Si la mateixa segmentació es fa segons les creences, els resultats són més esperables. Els qui es defineixen com a catòlics (la religió sociològicament més estesa) donen un resultat semblant al conjunt de la població. Una mica més favorables, però amb un 38% de contra d'una classe de religió a l'escola. La comunitat musulmana és el sector més clarament favorable amb un 77%. En canvi, la posició dels evangèlics no es tan a favor, tot i que dos terços hi donen suport.

Com era d'esperar, entre agnòstics i ateus hi ha més oposició a una classe de religió. Però també és rellevant que més d'un terç hi estiguin a favor.

Més suport encara a la cultura religiosa

Si una classe de la pròpia confessió té més suport del que podria semblar, una nova assignatura obligatòria sobre les principals religions del món té un recolzament amplíssim. Entre els més joves arriba a un 85%. Una xifra molt àmplia en una població que pot haver finalitzat la seva escolarització sense cap ensenyament reglat sobre religions. La franja d'edat que hi dona menys suport són els majors de 65 anys, que curiosament també són la franja més religiosa i practicant. Es pot deduir que és la franja d'edat on pesa més un mal record de la religió obligatòria a l'escola.

La mateixa proposta també té una àmplia majoria en tota mena de creences. Es repeteix augmentat el major suport –per aquest ordre– entre musulmans, evangèlics i catòlics. En el cas dels musulmans només s'hi oposa un 10%.

Finalment, entre agnòstics i ateus també hi ha gran majoria favorable. Fins i tot el suport dels agnòstics a una assignatura obligatòria sobre religions supera lleugerament al dels catòlics. Caldria veure si això és perquè alguns catòlics consideren que aquesta proposta s'oposa a la d'una assignatura pròpia de la seva confessió. En tot cas, l'enquesta mostra que ni els ateus volen expulsar la religió

de l'escola i que cal trobar una manera de vehicular aquesta dimensió de l'educació.